

haft Spørgsmaalet til Overvejelse for nogle Maaneder siden, at lade dette og andre lignende Spørgsmaal blive grundigt undersøgt i Sommerens Løb for at blive taget frem i den kommende Rigsdagssamling. Den Fremgangsmaade havde jeg tænkt mig, navnlig at man skulde optage Forhandlinger med Statens Husdyrbrugsudvalg, uden hvis Medvirkning jeg vilde anse det for uforsvarligt at sælge eller bortforpakte de to Gaarde. Men da Lovforslaget er kommet frem, skal jeg ikke modsætte mig, at disse Undersøgelser og Forhandlingerne med Statens Husdyrbrugsudvalg fremmes saa hurtigt, at vi kan faa et Resultat i indeværende Rigsdagssamling. Helt sikker paa, at det kan lykkes, er jeg dog ikke.

**Forslagsstilleren (Piper):** Det kan til en vis Grad ikke forbavse mig, at det ærede 2det Medlem fra 2den Kreds (Jepesen [Drusebjerg]) tog den bestaaende Ordning i Forsvar. Det ærede Medlem er jo ganske vist ikke Fader til denne Ordning, men da Faderen tilhører hans Parti, kan man maaske sige, at han har staaet Fadder til den, og i et saadant Tilfælde følger der jo altid lidt Velvillie med overfor Barnet.

Det ærede Medlem mente, at man nu burde tage Spørgsmaalet om at udstykke yderligere fra disse Gaarde ud af Dagsordenen. Det var, saa vidt jeg husker, allerede i 1882, at Tanken om at sælge de to Gaarde og bl. a. ogsaa udstykke en Del af Jorden første Gang kom frem, og siden da er der udstykket noget af Jorden. Det undrer mig imidlertid nu at høre denne Udtalelse fra det ærede Medlem, hvis Parti sammen med det socialdemokratiske Parti altid lægger en saa glubende Jordhunger for Dagen, at de ikke en Gang kan nøjes med den Jord, Staten har, eller som den paa anden Maade kommer lovligt i Besiddelse af, men ogsaa, naar de kunde faa Lov til det, vil ekspropriere Jord fra Folk, som selv driver Jorden paa forsvarlig Maade. Det ærede Medlem mente jo, at det gjorde i og for sig ikke saa nøje, om Staten drev et saadant Væsen med Underskud, der var saa mange Væsener, Staten driver med Underskud. Ja, men det er dette Uvæsen, vi skulde komme til Livs, saa at vi kunde befri Staten for nogle af de Udgifter, den har for Tiden.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), Ordføreren for Socialdemokratiet, sagde, at Forsøg kostede jo altid Penge, og selv om det ikke paa Regn-

skabet var muligt at finde de Penge igen, kunde de give sig Udslag paa anden Maade. Det er ganske rigtigt. De Penge, der er anvendt til Forsøg, haaber man, at Borgerne kan tjene ind igen paa anden Maade. Men det er heller ikke mit Standpunkt, at man ikke kan anvende Penge til Forsøg; det kommer kun an paa, hvorledes Forsøget gøres, og vi er vel alle enige om, at saadanne Forsøg ikke bør koste mere, ikke bør etableres paa en saadan Maade, at de koster flere Penge, end de kunde udføres forsvarligt for paa anden Maade.

De to ærede Talere, jeg har nævnt, har begge talt om, at det er urimeligt at tænke paa at sælge Gaardene netop i denne Tid. Det vækker ingen Uoverensstemmelse med mig; naar Ordet sælge er taget med, er det, fordi det altid har været brugt i de tidligere Lovforslag om Trollesminde og Faurholm, men som man vil se, nævnes det subsidiært.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds mente, at naar man i Forpagtningskontrakten forpligtede de to Gaarde til at levere Mælk til Mejeriet, vilde en saadan Klausul hindre, at vi fik noget nævneværdigt for Gaardene. Det tror jeg slet ikke. Klausulen kan jo dog ikke gaa ud paa en bestemt Mælkemængde; Forpagtningskontrakten kan gaa ud paa, at der skal holdes et bestemt Antal Køer, og saa maa Mælken fra disse Køer tilflyde Mejeriet, men dette kunde vel ikke bevirke en saa overordentlig Mindreindtægt af Ejendommene, i alt Fald ikke noget, der kunde konkurrere med det Nettooverskud — som det jo kaldes —, Gaardene nu har.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) trøstede sig ogsaa med den store Kapitalanbringelse i Gaardene. Men den Slags Kapitalanbringelser, som man aldrig kan finde igen, er jo dog temmelig trøstløse, saa jeg synes ikke, det ærede Medlem bør hæfte sig alt for meget derved. Det ærede Medlem fremhævede endvidere, hvorledes Besætningen nu var af en ganske anden Værdi end tidligere. Ja, men den Gang tilhørte Besætningen Forpagteren, og hvis man havde fortsat med at forpakte ud, havde man ingen Udgifter haft til Besætning. Det ærede Medlem anførte ogsaa, at Høstudbyttet er stort. Ja, der er formodentlig anvendt saa meget til at bringe det frem, at det ogsaa med Rimelighed kan kræves, at det steg. Det ærede Medlem nævnte endelig Mælkeudbyttet. Ja, men det ærede Medlem nævnte ikke, hvor meget der er fodret op for at skaffe dette Mælkeudbytte. Det er alt sammen